

דאָסְפֶּקְלִרִיאַ נְהָרָא בסוד מראה המaira שהם ג' ראשונות שבתפארת והם שרשוי הוק (רמ"ק), **וְזֹא אִידּוֹ גְּלִיפּוֹ אֲתַזּוֹן דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא** בְּרוֹנָא דְּאַרְבָּעִין וְתִרְיָין זוהו חקיקת המ"ב אותיות של השם הקדוש סוד שם מ"ב, **דְּבָהּוּ אַתְּבָרִין עַלְמִין** שבחן נבראו העולמות, **וְהַזּוּ מְשֻׁקָּעִין** ביה ויהיו משוקעות בין כפל החושן כי הם סוד עליון ואינו ראוי שיתגלה. ומה שבכתבו **וְאַתּ הַתּוֹמִים פִּירּוֹשׁ רֹזְאַ דְּאִינְזַן אֲתַזּוֹן, דְּבָלִילָן בְּאַתּר** **דאָסְפֶּקְלִרִיאַ דְּלָא נְהָרָא** הם סוד אותן האותיות הכלולות בבחינתן התחתונה במראה שאינה מאירה שהיא המלכות העומדת בראש הבריאה. **וְאִידּוֹ אַתְּנָהָגָא** (ד"א אתנהרא) **בְּעַב אֲתַזּוֹן גְּלִיפּיִן** והוא מאירה בע"ב אותיות החוקיות בה, **דְּאִינְזַן רֹזְאַ דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא** שהם סוד השם הקדוש ע"ב, **וּבְלָהּוּ** וכולם היינו שם ע"ב ושם מ"ב שהם סוד זו"ז **אַקְרָזִין אוּרִים וְתוֹמִים** נקראים אוורים ותוימים ונכתבו והוכנסו בתוך החושן (מהרץ"ז)♦

כאשר עם ישראל מייחדים קוב"ה ושבינתה האותיות היו מאירות

תְּאַחֲרֵי חי בא וראה, **פְּדַ אִינְזַן אֲתַזּוֹן מְשֻׁקָּעָן תְּמַן** כאשר אלו האותיות היו משוקעות בתוך החושן, **בְּהַחְוָא חִילָא, נְהָרִין אֲתַזּוֹן אַחֲרָגִין** באותו הכה היו מאירות גם אותיות אחרות, **בְּגַלְיָפוֹ דְּאִינְזַן שְׁמָהָן דְּשַׁבְּטִין** וזה האותיות הנמצאות בחקיקת אותם שמות השבטים שהיו בחושן, **וּנְהָרִין** והוא מאירים כאשר היו ישראל מייחדים קובה"ז שאו היו המ"ב והע"ב

סוד זו"ן מאירים ומכוומם גם היו מאירים אותן אלו או אַתְחַשְׁבָּאָן ואם לא היו מייחדים היו נחשבות, וככלא בההוא ר' ר' איןון אהוון דשמהן קדישין בדק אמרן וכל זה היה בסוד אותן אותן אותן של שם מ"ב וע"ב כמו שביארנו.

שם מ"ב הוא בו"א סוד תורה שבכתב שם ע"ב במלכות סוד תורה שבע"פ וכל העולמות נבראו בסוד אלו אותן אותן

ו אי פון אהוון דשמהן קדישין ואלה אותן אותן של השמות הקדושים מ"ב וע"ב, איןון אהין על ר' ר' דאוריתא חן באוט על

סוד התורה הקדשה כי המ"ב הוא בו"א סוד תורה שבכתב והע"ב הוא במלכות סוד תורה שבע"פ, וככלaho עלמין אהין (ס"א אטברון), בר' ר' דאלין אהוון וכל העולמות נבראו בסוד אלו אותן אותן. אלין שמהן הו גניין משקעין תפן ואלו השמות היו נסתרים ומשוקעים בחושן בין כפלוי, ושמהן דשכטין הו בלאין אהוון דלהון לעילא ושמות השבטים היו בולטים אותן שליהם למעלה. ועל דא כלא מר' ר' איןון אהוון, וככלא אוקימנא ולכן הכל הוא מסוד אלו אותן אותן וביארנו הכל וכיון שם בן מ"ב אותן יוצאה ממ"ב אותן הראשונות שבתורה, ומהם נבראו כל העולמות בנת"ל, על כן דרוש עבשו כמה מן אותן אותן שבתחלת התורה איך נרמז בהן בריית עולמות העליונים (רמ"ק).

ב' של 'בראשית' שהיא הבינה, 'ברא' בכך א' של אלהים שהוא החכמה, 'את' חן כ"ב אותיות של זו"ן מהאות א' עד ת'

וְהִיא אָתַּמֵּר בָּרוֹא אֲתַּזּוֹן דָּאוּרִיתָה והרי למדנו בסוד אותיות התורה. ב' **דָּאוּרִיתָה שְׁרָאָת בָּה** אותן ב' שבמילה ב' בראשית שבה פותחת התורה, **וְהִיא אָזְקָמוֹת** הרי ביארו החברים ב' היא הבינה ברא וקדאי ב' חילא עלאה בראה את זו"ן בכך עליון של החכמה שבתוכה, **בְּתִקְיָפוֹ דָּרוֹא אֲתַּזּוֹן אֲתַּזּוֹן** בתקוף וחוזק אלו האותיות. ב' **נוֹקְבָּא** ב' היא הבינה שהיא בוחנת נוקבא, **א' דְּבוֹרָא** ואות א' היא החכמה והוא צד הוכר. **כֶּפֶת דָּבָר בָּרָא**, וכמו שבינה שהיא ב' בראה את זו"ן חבי נמי א', **אָפִיק אֲתַּזּוֹן** קר גם החכמה שהיא א' הוציאיה אותיות, **כָּלְלָא דְעִשְׂרִין** ותירין אֲתַּזּוֹן והם כוללות כ"ב אותיות לצורך בנין ותיקון זו"ן, ונמצא שפירוש הפסוק הוא ב' של 'בראשית' שהיא הבינה, 'ברא' בכך א' של אלהים שהוא החכמה, 'את' חן כ"ב אותיות של זו"ן מהאות א' עד ת' (מק"מ).

השמות – ח' בינה שמים ז"א ואת הארץ י' ז"א את הארץ מלבות ה', **זְוּנָגָא חָדָא בְּשָׁמִים** ה' של 'השמי' היא הבינה כשהיא ביחד אחד עם החכמה לצורך ז"א הנזכר שמים, **לְמִיחַב לִיהְ חַיִּין** כדי לתת לו חיים שם המוחין, **וְלֹא שָׁרָאָה לִיהְ** ולהשכינו במקומו הרצוי לו כי ע"י השפע שמקבל מהבינה יכול להתפשט על מתכוונו כתוב כונן שמים בתבונתו. ו' את **חָאָרִיךְ**, אותן

ו' של י'את הארץ' הוא סוד ז"א שמתחבר במלכות הנקראת ארץ **למייחב לה**
מָזוֹגָנָא לתה את מזונה שם ה'ב'ב' אותיות הנרמזות במליה א"ת, **ולא תקְנָא**
לה ספוקא דאת חזי לה ולתקן לה את המזון ולמעט אותו כדי שהיא ראוי
כדי ספוקה, כדי שלא יהיה רב מדי ולא תוכל לקבלו. **ורוזא דא** זה סוד הכתוב
בריאשית ברא אלהים את **השְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ**. ו' **וְאֶת**, כי האות
ו' של י'את' **כַּלְלָא דעֲשָׂרִין וְתְּרֵין אַתְּזָן** רומו לכ"ב אותיות שמקבל ז"א
מאבא ונונתנם למלכות, **ומתְּזָן אַרְעָא** ומהם ניזונית הארץ' שהיא המלכות,
וְאַרְעָא כְּלִיל לוֹזָן לְגֻווָּה והמלכות כוללת אותם בתוכה להיות עצם מעצמה
ובשר מבשרה **בַּמָּה דְאַת אָמֵר** כמו כתוב, (קהלת א) **כָּל הַגְּחִלִּים**
שם ה'ב'ב' אותיות והם מקור השפע שבז"א **הַזְּלִבִּים אֶל הַיּוֹם** שהיא המלכות,
וְהַיִּנוּ רֹזָא זה סוד הכתוב **וְאֶת הָאָרֶץ, דְבָנֵישׁ לְכָלָא בְּגֻווָּה,**
וְקַבְּילָת לוֹזָן שהיא מקבצת את כל סוד האותיות בתוכה ומתקבלת אותם אליה להככל
בתוכה, וזהו. **הָאָרֶץ גַּטְלָת ו'**, הארץ' שהיא המלכות נוטלת את השפע זו"
שהוא ו' **וְקַבְּילָת לוֹזָן לְאַתְּזָן** ומתקבלת ממנו את האותיות להיות ניזונית

מהם.

המשבן בחינת מלכות נתקן ע"י משה שהוא בחינת ז"א

ורוזא דא, וזה הסוד **מְשֻׁבְּנָא** שהמשבן שהוא בחינת המלכות **לא תקְנָא**
אֶלָּא עַל יְדָא דְמִשְׁׁה לא נתקן אלא על ידי משה שהוא בחינת ז"א,